

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011361
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011361.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného Q. Q., nar. XX.XX.XXXX v P., o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 4. marca 2021 sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného, podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. decembra 2020, sp. zn. 1Pp/235/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 9. decembra 2020, sp. zn. 1Pp/235/2020, podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku, § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona odsúdeného Q. Q. podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 29/2020 zo dňa 13.03.2020, trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 85/2019 zo dňa 22.05.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 85/2019 zo dňa 29.07.2020. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona odsúdenému určil skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov, súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným 18 (osemnásť) mesiacov, s odkazom na § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona ustanovil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone tohto trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a dôvodne sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Bola u neho teda splnená tak formálna, ako aj obe materiálne podmienky jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Splnenie formálnej podmienky mal súd za preukázané zo skráteného výpisu a splnenie oboch materiálnych podmienok mal súd za preukázané z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom a to napriek tomu, že ústav na výkon trestu neodporučil jeho podmienené prepustenie, keď odsúdený podľa záveru hodnotenia preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie iba čiastočne. Okresný súd uviedol, že z obsahu hodnotenia v podstate nezistil žiadne negatíva o odsúdenom počas doby výkonu trestu. Hodnotenie odsúdeného preto vyznieva pozitívne. Konkrétne nebol odsúdenému vytýkaný žiaden závažný nedostatok týkajúci sa plnenia jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody (prvá materiálna podmienka). Hodnotenie vyznieva pozitívne, v prospech odsúdeného. Správanie a vystupovanie odsúdeného vo vzťahu k personálu je slušné, príkazy a nariadenia rešpektuje a plní bez pripomienok. Vo vzťahu k spoluodsúdeným taktiež dodržiava zásady slušného správania a vystupovania. Pri plnení základných povinností vyplývajúcich z ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, ako je uloženie osobných vecí, starostlivosť o zovňajšok a rešpektovanie zásad osobnej hygieny, neboli zaznamenané nedostatky. V skupine odsúdených sa do konfliktných situácií nedostáva. Voľný čas vie odsúdený tráviť zmysluplne, zúčastňuje sa športových vychádzok, sleduje televíziu a počúva rozhlas. V sektore sa zúčastňuje aktivít v rámci kultúrno - osvetovej činnosti a pravidelne využíva

fond ústavnej knižnice. Konštatácia, že sa pravidelne podieľa na čistiacich a upratovacích prácach v rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v kuchyni pre odsúdených, svedčí o vytvorení si riadnych pracovných návykov ako predpokladu po výkone trestu odňatia slobody sa riadne zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. Odsúdený taktiež čiastočne plní stanovený program zaobchádzania. Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom v jeho súhrne vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody bol odsúdenému dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život, zaradil sa do spoločnosti a venoval sa svojej rodine, čo vlastne pred súdom prezentoval aj sám odsúdený. Odsúdený s rodinou udržiava pravidelný kontakt, čo z hľadiska resocializácie odsúdeného je treba vyhodnotiť v prospech splnenia druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia. Pokiaľ v hodnotení rizika sociálneho zlyhania boli odsúdenému udelené body za pohlavie a vek, súd v súlade s jeho rozhodovacou praxou i rozhodovacou praxou sťažnostného súdu konštatuje, že udelenie týchto bodov je diskriminačné a nie je možné na ne prihliadať. Pokiaľ ďalej ide o v hodnotení konštatovaný čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, súdu prvého stupňa nebolo zrejmé, z akých podkladov ústav pri vypracovaní hodnotenia v tejto časti vychádzal, keďže podľa odsudzujúceho rozhodnutia je zrejmé, že odsúdený svoju trestnú činnosť ofutoval (dohoda o vine a treste). Tento záver podporuje i vyjadrenie odsúdeného na verejnom zasadnutí. Je tiež potrebné záverom dať do pozornosti, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát. Súčasťou spravodlivosti v jeho prípade je nepochybne i možnosť dostať druhú šancu dokázať spoločnosti, že svoj zámer do budúcnosti viesť riadny život myslí vážne. Prihliadnuc na uvádzané skutočnosti a tiež na charakter odsúdeným spáchanej trestnej činnosti a ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Proti uvedenému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej trojdňovej lehote, sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) v neprospech odsúdeného. Namietal v nej jeho správnosť najmä z dôvodu, že u odsúdeného v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmieneného prepustenia, spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti. Potrebné je najmä poukázať na obsah a závery hodnotenia Ústavu pre výkon trestu Dubnica nad Váhom, v ktorom sa konštatuje, že odsúdený Q. Q. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, z ktorého dôvodu ho ústav neodporúča podmienenčne prepustiť. U menovaného odsúdeného existuje stredné riziko sociálneho zlyhania. Resocializačná prognóza je u odsúdeného vyhodnotená ako menej priaznivá, pričom rizikové faktory predstavujú opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej vyjadruje čiastočne kritický postoj, nezdržanlivosť vo vzťahu k konzumu alkoholu, pod vplyvom ktorého opakovane zlyháva, emočná labilita a súdom nariadené protialkoholické ochranné liečenie ústavnou formou. Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám. Odsúdený Q. Q. bol doposiaľ spolu trikrát súdne trestaný. V roku 2017 bol odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody nespojený s jeho priamym výkonom, ktoré odsúdenie má aktuálne zahladené. V roku 2019 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona a iné na výchovný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Po jeho premene na nepodmienečný trest tento vykonáva v súčasnosti. V priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa totiž znovu dopustil úmyselnej trestnej činnosti a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom k § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením na výkon do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom, pričom zároveň mu bolo uložené i ochranné liečenie protialkoholické formou ústavnou. Predchádzajúce odsúdenia na správaní odsúdeného Q. Q. nezaznamenali žiaduci vplyv, nevedli u neho k polepšeniu a k náprave v smere vedenia života riadneho občana. Výchovný účinok ukladaných trestov sa na jeho správaní neodrazil. V skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia opätovne spáchal úmyselný trestný čin a nevyužil tak príležitosť, ktorá mu zo strany spoločnosti bola ponúknutá. Uvedené jednoznačne manifestuje postoj odsúdeného k dodržiavaniu právnych noriem. R. Q. Q. nevyužil možnosť preukázať, že trest splnil svoj výchovný účel. Svoje správanie odsúdený neprehodnotil a napriek tomu sa znovu dopustil závažnej protispoločenskej trestnej činnosti vykazujúcej znaky tzv. domáceho násillia. Páchanie trestnej činnosti nemožno u neho označiť za ojedinelé a jednorazové vybočenie zo spôsobu jeho života, ale v jeho prípade zjavne je možné vypozerovať už určité sklony k jej páchaniu. Trestnej činnosti sa pritom opakovane dopúšťa pod vplyvom alkoholu. Predchádzajúce trestné sankcie u odsúdeného nevedli k jeho prevýchove v tom smere, aby sa nedopúšťal trestnej činnosti. V jeho prípade nebol naplnený jeden zo základných cieľov trestu, ktorým

je individuálne prevenčné pôsobenie. Riziko recidívy u neho zvlášť umocňuje tiež škodlivé užívanie alkoholu a emočná labilita. Zmysel podmieneného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude po zákonom predpísanej dobe výkonu trestu automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky predpísanej zákonom, a to bez prihliadnutia k účelu trestu. Podmienené prepustenie má zmysel a význam len vtedy, ak vzhľadom k účelu trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom k predchádzajúcej kriminálnej minulosti odsúdeného Q. Q. a ústavom prezumované faktory jeho sociálneho zlyhania nie je možné očakávať. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že u odsúdeného Q. Q. vykonávaný trest neplní len resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmienenom prepustení z výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby nemožno preto vyhodnotiť ako vecne správne. Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody, ktorý by mal byť v tomto prípade uplatnený v celom jeho rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1 Pp 235/2020 zo dňa 09.12.2020 zrušil a zároveň aby podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona návrh odsúdeného Q. Q. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Odsúdený sa k písomným dôvodom sťažnosti prokurátora do termínu konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 2. marca 2021, preskúmal dňa 4. marca 2021 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods.1 Tr. zák. pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov, skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods.3 a 4.

Krajský súd v súlade s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného Q. Q. uvedené v ustanovení § 66 Tr. zák. boli splnené. Odsúdený vykonal polovicu uložených nepodmienených trestov odňatia slobody dňa 19.10.2020 a teda formálna podmienka na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Okresný súd v posudzovanom prípade sa všetkými zákonnými hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne záveru, podľa ktorého odsúdený Q. Q. vo výkone trestu plnením povinností a správaním preukázal nielen polepšenie, ale čiastočným plnením stanoveného programu zaobchádzania aj dostatočnú snahu po náprave a zmene hodnotovej orientácie, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania v budúcnosti. Krajský súd k čiastočnému plneniu stanoveného programu zaobchádzania uvádza, že nedostatok bol zaznamenaný len v časti edukácie z dôvodu postoja k páchanej trestnej činnosti.

Rovnako ako okresný súd správne zhodnotil daný nedostatok, aj krajský súd je toho názoru, že nie je zrejmé z akých podkladov ústav pri vypracovaní hodnotenia v tejto časti vychádzal, keďže podľa odsudzujúceho rozhodnutia je zrejmé, že odsúdený svoju trestnú činnosť oľutoval (dohoda o vine a treste). Tento záver podporuje i vyjadrenie odsúdeného na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa. Ostatné časti stanoveného programu plní na požadovanej úrovni. Krajský súd prízvukuje, že úroveň a kvalita vzťahov boli z hľadiska resocializácie odsúdeného vyhodnotené pozitívne, pričom kontakt udržiava s matkou, dcérou a priateľkou všetkými dostupnými formami. Krajský súd navyše poukazuje na to, že odsúdený Q. Q. si trest odňatia slobody vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát.

Súd prvého stupňa teda správne zistil, že odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd na tieto dôvody, s ktorými sa stotožnil, poukazuje. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Napadnuté uznesenie je vecne správne, náležité a presvedčivo odôvodnené.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.